

Evangelí de la memòria dels sants Timoteu i Titus, bisbes

“La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l’amo dels sembrats que envii segadors als seus sembrats”. Demanem a Déu que envii als sembrats molts obrers que sàpiguen estar molt units a ell per la pregària i plenament disposats a anar per feina en la missió que els tingui encomanada.

Evangelí (Lc 10, 1-9)

Després d'això, el Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on ell mateix havia de passar. Els deia:

—La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que envii segadors als seus sembrats. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies, i no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa, digueu primer: “Pau en aquesta casa.” Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, menjant i bevent el que tinguin: el qui treballa, bé es mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa.

»Si entreu en una població i us acullen, mengeu el que us ofereixin, cureu els malalts que hi hagi i digueu

a la gent: “El Regne de Déu és a prop vostre”.

Comentari

La litúrgia celebra avui la festa dels sants Timoteu i Titus. L'evangelí ens presenta un moment crucial a la vida pública de Jesús, que és l'extensió de la seva missió als deixebles. El Mestre, després de preparar-los i donar-los l'exemple, els envia perquè escampin i donin a conèixer a tothom les notícies sobre el regne de Déu. Lluc ens explica que Jesús vol difondre el seu missatge en totes les direccions i envia cada cop més persones a "sembrar la seva llavor" (8, 5). Al capítol anterior, enviava els Dotze (9, 1); una mica més endavant, tramet uns missatgers (9, 52); aquí, setanta-dos més són destinats a la missió.

Aquesta tramesa va ser l'inici de la difusió de la bona olor del Crist que tants cristians i cristianes farien pel món. Jesús els envia recordant-los, però, que la pregària és la manera de tirar endavant la nostra tasca.

Perquè és Déu qui crida personalment els operaris, és Déu qui ens diu com i quan sembrar la llavor, és Déu qui ens encén en desitjos que moltes persones coneguin la gràcia i alegria de la fe.

Sant Josepmaria, en considerar la tasca comuna de difondre l'Evangelí, ens convidava a meditar: “Vèiem, mentre enraonàvem, les terres d'aquell continent. Se t'encengueren de foc els ulls, s'omplí d'impaciència la teva ànima i, amb el pensament posat en aquella gent, em digueres: ¿serà possible que, a l'altre costat d'aquests mars, la gràcia del Crist es torni ineficaç? En acabat, tu mateix et donares la resposta: Ell, en la seva

bondat infinita, vol servir-se
d'instruments dòcils”. (*Solc*, n. 181).

Demanem a Déu que enviï als
sempers molts obrers que sàpiguen
estar molt units a ell per la pregària i
plenament disposats a anar per feina
en la missió que els tingui
encomanada.

Martin Luque // tomasworks -
Getty Images Signature

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-de-la-
memoria-dels-sants-timoteu-i-titus-
bisbes/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-de-la-memoria-dels-sants-timoteu-i-titus-bisbes/) (15/03/2026)